

Arbetsuppgifter inom SEF.

SEF-s ekonomi.

För att kunna genomföra väntade arbetsuppgifter behövs pengar! Just därför ha vi också velat inrikta oss på att förbättra SEF-s ekonomi och göra den stabil. Det gäller att få fram pengar, mycket pengar och därtill i möjligaste mån tillförsäkra oss en kontinuerlig tillförsel i vår kassa.

Amikaro-institutionen vänta vi oss mycket utav. Men vi ha också andra möjligheter, som måste utnyttjas. För dagen kunna vi räkna med följande framkomliga vägar:

- 1/ Amikaro de SEF. Starten får nog betecknas som god. Men det kanske blir nödvändigt att komma igen med en nya skrivelse och väcka på en del. Och i fortsättningen gäller det behålla denna viktiga inkomstkälla från år till år.
- 2/ Amikaro de Esperanto. Här finns stora möjligheter. Kunna vi bara lita på våra meningsfränders goda vilja och tro på saken, så bör det nog kunna bli det verkliga kapitaltillskottet från denna institution. Här skall ju som bekant allmänheten vara med och göra sitt. Och den gör det, om vi behärska konsten att "ta folk." Am. de Esp. har förutsättningar för att bli bestående och skall säkert kunna ungefär lika mycket varje år. Bli konjunkturerna allmänt goda för Esperanto, så skall det naturligtvis bli ökning!
- 3/ Olika riksorganisationer (de centrala riksförbunden av skilda slag) kunna vi räkna med att uppvakta enligt Malmgrens linje. En hel del ha säkert inget emot att vara med och bidra med ett årligt anslag. Här krävs dock mycket skicklighet och omtanke i samband med uppvaktningarna. Framför allt är det viktigt, att vi kunna ge något i stället, göra en motprestation. Kunna vi det, så finns det anledning att ställa förhoppningarna högt.
- 4/ Så ha vi klubbavgifterna. Ju flera klubbar, desto större inkomster på denna titel. Kassören får inte låta greppet slappna! Man vill nog slarva en del med inbetalningarna här och var. Och här beror det också på de insatser som kunna göras för att få till stånd nya klubbar och återupprätta gamla.
- 5/ De direktanslutnas avgifter. En kraftig propagandavåg skall säkert göra sitt, om sedan värningen bland beställare av korr.-kursen, läroböcker etc. noga omhuldas.
- 6/ Övriga möjligheter till inkomster böra noga undersökas. Här bör var och en inom styrelsen anstränga sig att komma med något gott uppslag. Esperantorörelsens eget affärsföretag (Förlagsföreningen) skall väl så småningom åter kunna bli vinstgivande. Då kan det bli fråga om årlig utdelning till SEF. Vid något speciellt tillfälle kan samarbete etableras för någon större, "säker" sak, och då bör SEF kunna tillförsäkra sig vinstmedel utöver vanlig utdelning.
- 7/ Naturligtvis kommer det att gå åt åtskilligt med pengar. Sparsamhet måste dock iakttagas i så stor utsträckning som möjligt. Å andra sidan får inte sparsamheten drivas dithän, att vi ingenting uträtta. Modern propaganda kostar pengar! Och modern och slagkraftig måste vår propaganda bli härnäst!

Propagandan.

På detta område äro möjligheterna nära nog obegränsade. Det gäller endast att finna de rätta vägarna. Detta betyder, att SEF-styrelsen måste ägna mycken omsorg åt propagandan, finna nya, effektiva metoder och därmed slå igenom. Just för dagen kunna vi inrikta oss på följande uppgifter:

- 1/ En propagandaaffisch varje år. Stor omsorg måste nedläggas på ut-

formningen av propagandaaffischerna. Modern stil, lite text men "stark" sådan i en inramning som "slår". Reklamtekniken har hunnit långt - vi få inte vara kvar i förra århundradet. Det kostar pengar med en affisch varje år, men det skall betala sig i längden.

2/ Moderna propagandablad, folder o. dyl. måste också fram varje år. Upplagorna skall inte tas till, så att de räcka i i många år framåt. Då har ju innehållet i bladen blivit gammalt och - det är en viktig sak - de som skola omhänderta distributionen (för det mesta esperantisterna själva) ha hunnit tröttna på de gamla, förlagade sakerna. Nytt varje år måste bli parollen!

3/ Propagandanummer av Svenska Esperanto-Tidningen är en annan viktig detalj. Nog borde det vara möjligt att låt sept.-numret (varför inte ett särskilt nr 9 a) komma ut på svenska med trevligt innehåll, som kan intressera den stora allmänheten. Och samtidigt skulle det vara en kraftig propaganda för esperantostudier under den kommande studiefsongen.

4/ Esperantoveckan, någon gång i september, måste bli en stående punkt i vårt program. Då måste vi koncentrera all kraft på

- a/ propagandaartiklar i hela landets press;
- b/ riksomfattande affischering;
- c/ föredrag om Esperanto - offentligt, bland organisationer;
- d/ åtminstone ett ordentligt radioprogram om Esperanto;
- e/ utställningar ute på klubbplatserna;
- f/ riksannonsering i stora dagliga tidningar, i ortspress, i veckopress, i fackorgan (med specialtext).

5/ Vi böra medverka till att internationellt (från IEL) göres hänvändelser till organisationer med internationell syftning, vilka föreslås att rekommendera sina medlemmar att använda Esperanto. En dylik aktion, varje år, kan även tänkas kombineras med en hemställan om ekonomiskt stöd. Men det är viktigt, att en sådan framstöt sker samordnat och efter samma linjer världen över. (Malmgren!)

6/ Här i landet bör det finnas möjligheter att intressera företag, som syssla med export, att medverka till att få fram broschyrer om svenska företag och produkter. Strömme lägger just nu fram ett förslag i den riktningen.

7/ IEL bör stå bakom utgivandet av en mindre, likartad propaganda-broschyr, som skall utgivas på olika språk. Broschyren skulle spridas genom esperantister, som resa i främmande länder. Varje människa utan undantag, som esperantisten kommer i beröring med utan att kunna få använda esperanto, måste få en dylik broschyr i handen. Det gör verkan! Det gäller bara att få de resande esperantisterna att göra sig besväret att plocka ut broschyrerna. När t.ex. engelsmän/esperantister kommer till Sverige och upptäcka, att "inte alla" svenskar tala engelska, så måste broschyren avlämnas. Svensken, som får broschyren kommer att göra den reflektionen, att om jag kunnat Esperanto nu, så hade jag kunnat tala med utlämmingen. Det svensk-språkiga prospektet, med upplysning om hur han skall kunna lära sig Esperanto, kan bli avgörande! Står det så på baksidan något om, att "när Ni lärt Er Esperanto, skriv till (här har utlämmingen fyllt i namn o. adress)", så bör det bidra till att öka intresset.

Undervisningen.

1/ Den nuvarande korrespondenskursen bör nog kunna säljas ut rätt snart. Sedan är det tid att tänka på, om SEF (Förl.fören.) skall utgiva någon ny kurs i egen regi, eller om någon av de stora korresp.-skolorna skall få svara för den saken. I så fall måste SEF naturligtvis hjälpa till med propagandan på samma sätt som om det vore en egen kurs. Å andra sidan skulle den korr.-skola, med vilken överenskommelse om samarbete träffats, dela med sig av vinsten! Jag tror, att det förfarandet ger största behållningen ~~in~~ alla avseenden!

2/ Snart nog måste frågan om nya läroböcker för kurser och enskilda studier tagas upp. En ökad propaganda för Esperanto måste föra med sig ökad efterfrågan på läroböcker. Det bör vara angeläget att på ett tidigt stadium söka finna villiga och kunniga läroboksförfattare och förbjuda dem att gå till verket. Vi behöva fullt moderna, verkligt effektiva läroböcker, vari alla goda erfarenheter samlats in och placerats i modern miljö.

3/ Radiotjänst måste så småningom komma med en nybörjarkurs i Esperanto. Om vi helt plötsligt finge en möjlighet att sätta igång, ha vi då både folk och lämplig textbok redo? Knappast! Nu vänta vi kanske inte en sådan överraskning från Radiotjänst. Men vi lever ju ändock i de nya, stora underverkens tid! Det är därför angeläget att förbereda en sådan sak som textbok för en radiokurs. Och en eller flera kursledare måste också fram. Inte vem som helst duger, varför det är idé att tidigt tänka på den saken.

4/ Kursverksamheten ute i landet måste komma igång på allvar nu. Freden, allt som rör sig på det internationella området, trafiken, Förenade Nationerna, kongresserna, turistresorna, återuppbyggandet av de sönderslagna organisationerna - allt detta ger aktualitet åt språkstudier. Ha vi vårt program klar på denna viktiga punkt? ABF är för dagen inte avgjort esperantovänliga! "Engelska sjukan" har börjat härja förfärligt i det lägret! Vad kan göras för att ändra på det förhållandet? Och äro våra klubbar klara att sätta igång?

5/ Kurser bland skolbarn, i första hand i folkskolans högre klasser får inte försummas. Det är möjligt att få esperantokurser till stånd praktiskt taget överallt, bara det finns någon duglig ledare att tillgå. Vi ha för dagen ett 100-tal (minst) folkskollärare/esperantister i Sverige. Om var och en gör sin plikt, så skulle vi snart nog kunna börja tala om Esperanto-Sverige! Saken är så viktig, att vi redan i höst måste ta upp denna fråga på allvar! Ungdomen för Esperanto - Esperanto åt ungdomen! Den parollen duger!

Radio.

Det kan måhända synas hopplöst att nå resultat hos svenska radion. Nå, hopplöst är det naturligtvis inte. Många gånger kan Radiotjänst nog komma med acceptabla skäl - utrymmesskäl, stationsbrist o.s.v. Men det är nog så, att man hos de höga herrarna först och främst måste övertygas om behovet av plats åt Esperanto. Hur det skall gå till kan jag inte svara på, men olika vägar böra provas allt framgent.

Varje möjlighet att nå kontakt med Radiotjänst i positiv riktning måste tillvaratagas. Det kan gälla

- a/ ett helt eller halvt dagens eko (inför studiesesongen, om det vore möjligt sept.45!)
- b/ att få till stånd föreläsningar om och på Esperanto (något i stil med den Collinderska serien på sin tid)
- c/ kurser för nybörjare.

Vid styrelsesammanträdet den 19.8.45. har styrelsen att behandla det Hansonska förslaget. Det är bra! (Jag har en del synpunkter, som jag önskar framlägga vid ärendets behandling!)

En sak, som är värd att tänka på, vore en påverkan från utlandet. Också Radiotjänst-herrarna äro svaga för "utländskt." Om vi uppmana varje svensk esperantist, som har korrespondenter i främmande land, att bedja vederbörande utlänning att skriva till Radiotjänst på sitt modersmål, franska, tyska, ryska, engelska, spanska o.s.v., och begära utsändning på Esperanto, så kanske man så småningom "mjuknade." Ett sådant förslag är realiserbart, och jag skall gärna ge tips om hur det hela skall organiseras. Återigen är det fråga om "utmattningsmetoden."

Internationellt måste en kraftig propaganda till för att

få igång radioutsändningarna från både gamla och nya "Esperanto-stationer." Man kan säkert vänta sig, att varje lands Esperanto-förbund, allt eftersom arbetet kan återupptagas, med intresse gör allt för att få igång utsändningar.

Jag har många gånger ställt mig frågan, om inte IEL skulle ha möjlighet att från något land (kanske hos Förenade Nationernas radiostation - en sådan kommer säkert så småningom) sända en halvtimme Esperanto. Det kunde vara "dagsnyheter" en kvart! Vad som är viktigt är, att det blir från en stark station från våglängder i samtliga band. I Europa kan man ju inte få köpa radioprogram på samma sätt som i Amerika. Annars (kanske det är möjligt i något europeiskt land, där man säljer radioreklam) kunde man tänka sig, att IEL (världens esperantister) vore ständig kund någonstans. Det skadar inte att vi diskutera möjligheterna. Betydelsen av radion för vår sak kan icke överskattas!

SEF-s Årsmöten.

Det förefaller mig, som om man inte tillräckligt utnyttjade propagandavärdet av SEF-kongresserna. Här och var kanske man gjort det på ett lovvärt sätt, men i allmänhet inte.

För styrelsen bör det vara angeläget att kunna planera på lång sikt. Och de lokala klubbarna, som svara för kongresser, bör nog ha samma möjlighet. Årsmötet är nämligen ett förnämligt propagandanummer, om det användes och tillvaratas. Det finns möjlighet att kring varje årsmöte göra en god rikspropaganda, liksom man helt naturligt skall göra en stark lokalpropaganda på den plats, där årsmötet hålles. Ute i landsorten är det heller inte svårt att få med sig pressen, stöd av olika institutioner (Karlskoga!) o.s.v.

Ett par frågor, som styrelsen måste ägna stor uppmärksamhet, är just förberedandet av plats för kommande kongresser. Strömsö har tillställt styrelsekamraterna ett förslag, som väntar att bli behandlat. Och så är det frågan om resebidrag, som bör göras klar och få sin slutgiltiga utformning.

När det sedan gäller programmen kring våra kongresser så vore det önskvärt, att det kunde bli någon "variation på temat." Att man skall äta under supén är självklart, men programmet kring maten skulle nog kunna varieras något. Pingstdagskvällens program måste ju bli beroende på vad arrangörerna ha möjlighet att bjuda. Men så var det gudstjänsten på annandagen. Också den är en god propaganda! Men kanske man inte varje år måste ha gudstjänst. På platser, där det finns sång- och musikföreningar, ofta förnämliga sådana, skulle man kunna tänka sig en internationell konsert till omväxling. Det kunde vara korta anföranden om de stora mästarnas liv och livsverk på Esperanto, med eller utan tolkning, allt efter omständigheterna. Vore en sådan konsert offentlig, så måste det bli tolkning av talet.

Organisation.

Att i detalj gå in på de organisatoriska frågorna, som är många och växlande, skulle inte tjäna något till. Jag vill bara i korthet nämna, att vi måste tänka på

- a/ utgivande av en adressförteckning (matrikel); distrikt, klubbar, enskilda.
- b/ en PM för SEF-s medlemmar (Strömsöes förslag)
- c/ frågan om Svenska Esperanto-Tidningens tryckort o. redaktion,
- d/ ett arbetsschema för styrelsen
- e/ åstadkomma enighet bland Sveriges esperantister (SLEA-SEF),
- f/ förbundsarkiv och referensbibliotek
- g/ utgivande av "Programarkivo"
- h/ " " ett internationellt organ i Sverige (Heroldo?).

16.8.45.
Lennart Åberg.